

Evaluarea implantului splenic autolog în traumatisme

Al.L. Chiotoroiu¹, D.M. Venter¹, I. Nego^{1,2}, C. Vârtosu¹, O. Plotogea³, S. Păun^{1,2}, M. Vartic⁴, M. Beuran^{1,2}

¹General Surgery Department, Emergency Hospital Bucharest, Romania

²General Surgery Department, "Carol Davila" University of Medicine and Pharmacy, Bucharest, Romania

³Gastroenterology Department, Emergency Hospital Bucharest, Romania

⁴Intensive Care Department, Emergency Hospital Bucharest, Romania

Rezumat

Traumatismele reprezintă o problemă de sănătate globală, fiind a IV-a cauză de deces după bolile cardio-vasculare, neoplasme și bolile cronice pulmonare și principala cauză de deces în rândul persoanelor tinere, sub 45 de ani (1). Frecvența traumatismelor abdominale este de 10-12% din totalul politraumatismelor, iar dintre organele intra-abdominale, splina și ficatul sunt cel mai adesea implicate în cazul pacienților politraumatizați (2). Primul scop al unui management operațional de succes îl reprezintă controlul hemoragiilor active, iar cel de-al doilea constă în conservarea cât mai mult posibilă a organelor distruse. În ultimele decenii, tratamentul leziunilor traumatiche ale splinei s-a diversificat, mergând de la tratament nonoperator până la tratament chirurgical, de asemenea complex și diversificat: de la tratament conservator la splenectomie. În prezent, din punct de vedere terapeutic, tendințele în trauma splenică sunt orientate spre metode de conservare fiindcă datele clinice și experimentale au arătat că "este mai bine cu toată splina decât cu o parte și mai bine cu o parte decât cu nimic" (Raymond Hinshaw) (3).

Cuvinte cheie: implant splenic autolog, trauma

Corresponding author: Alexandru Laurențiu Chiotoroiu, MD, PhD

General Surgery Department

Emergency Hospital Bucharest

No 8, Floreasca Street, District 1, 014461, Bucharest, Romania

E-mail: chiotoroiu@yahoo.com